

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Den 14. marts 2006

Sagsnr.: 438-84

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 22. februar 2006 (Ad FLF alm. del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 207:

Spørgsmål 207:

”Vil ministeren på baggrund af henvendelse fra fredningsteknikker Pelle Andersen-Harild, om vilde fugle som smittekilde for fugleinfluenza, jf. FLF alm. del – bilag 290 redegøre for, hvilke smitteveje ministeren formoder, at fugleinfluenzaen er blevet spredt?”

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Pelle Andersen-Harild har i sit brev til Folketinget – Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri - påpeget, at knopsvaner, duehøg og sangsvane ikke kan være forklaringen på, hvordan fugleinfluenza er spredt fra området ved Middelhavet, Sortehavet, det Kaspiske Hav og endnu østligere til Østersøen.

Fødevarestyrelsen er enig i dette synspunkt.

Pelle Andersen-Harild påpeger videre, at myndighederne står med et meget stort forklaringsproblem for, hvordan denne sygdom spredes og at ”...man går bevidstløst ud fra, at spredningen sker via vilde fugle”.

Hvad angår andre smittespredningsveje anfører Pelle Andersen-Harild at ”Der er ikke søgt efter smittespredere og smittespredningsveje, f.eks. blandt fjerkræ, fjerkræprodukter, foder, transport etc.”.

Fødevarestyrelsens kommenterer hertil er, at spredning af fugleinfluenza med fjerkræ, fjerkræprodukter, foder og transport, herunder illegal handel, er kendte smitteveje for denne sygdom. Sådanne tilfælde er ikke udelukket og menes evt. at kunne være årsag til smitteoverførsel fra Asien til Nigeria i Afrika.

Fødevarestyrelsen er imidlertid af den opfattelse, at hvis sygdommen i den nuværende epidemi i Europa var spredt med tamfjerkræ, fjerkræprodukter, fjerkræfoder eller gennem transport af disse, ville der have været registreret og rapporteret om udbrud af fugleinfluenza H5N1 i fjerkræbesætninger i de europæiske lande. Ligesom i Danmark overvåges fjerkræproduktionen intensivt for fugleinfluenza i alle EU lande. Der har hidtil kun været registreret ét udbrud af fugleinfluenza H5N1 i tamfjerkræ i EU – en Stormgade 2-6 1470 København K T 33 95 13 10 F 33 95 13 11 www.minff.dk minff@minff.dk

kalkunbesætning i Frankrig, hvor der i dagene forud var konstateret Fugleinfluenza H5N1 i vilde ænder i området. Spredning af Fugleinfluenza H5N1 via fjerkræproduktionen i EU kan derfor ikke forklare fund af Fugleinfluenza H5N1 i vilde fugle i foreløbigt 10 EU lande på en række lokaliteter indenfor hvert land.

Situationen er således den, at Fugleinfluenza H5N1 er konstateret i en række fuglearter i naturen, og måden, hvorpå fugleinfluenza H5N1 spredes blandt vilde fugle i Europa, er ikke klarlagt.

På baggrund af generel viden om forskellige fuglearters følsomhed for fugleinflenzavirus og specifik viden om fugleinfluenza H5N1s effekt på gråænder samt efter drøftelse med eksperter fra Danmarks Fødevareresforskning og Danmarks Miljøundersøgelser formoder Fødevarestyrelsen indtil videre, at fugleinfluenza H5N1 er spredt til Østersøen af raske svømmeænder (eller evt. vilde gæs).

Der er lavet et eksperimentelt forsøg med fugleinfluenza H5N1 virus, som viser, at gråænder også tolererer dette virus uden at vise tegn på sygdom og således kan optræde som raske smittebærere for fugleinfluenza H5N1, der potentielt kan sprede sygdommen over større afstande. Det er ligeledes klart, at fugleinfluenza H5N1 er sygdomsfremkaldende for en lang række *andre* fuglearter.

Fødevarestyrelsens foreløbige formodning er derfor, at fugleinfluenza H5N1 introduceres til et område med svømmeænder eller vilde gæs og derfra spredes lokalt til andre fugle, som er følsomme for dette virus og som derfor bliver syge eller dør.

Fødevarestyrelsen har ikke på den korte tid for besvarelsen at dette spørgsmål kunne skaffe information om svaners følsomhed for fugleinflenzavirus, og dermed hvorledes svaner skal opfattes i forhold til Fødevarestyrelsens foreløbige formodning om, hvorledes fugleinfluenza H5N1 spredes blandt vilde fugle.

Fødevarestyrelsen vil løbende revidere sin opfattelse af smitteveje for fugleinfluenza H5N1 blandt vilde fugle i lyset af ny viden på området.

Fødevarestyrelsen er opmærksom på, at årsagen til svanernes død kan være meget andet end fugleinfluenza, og at det er meget normalt, at især unge svaner bukker under på grund af mangel på føde, især når vinteren er hård. Antallet af svaner, der indtil videre er fundet døde ved de danske kyster m.v., er ikke større end normalt for denne årstid.

Afslutningsvist skal det nævnes, at der ganske rigtigt, som nævnt, ikke er særlige krav om indelukning af opdrættet fjervildt. Dette skyldes, at der allerede i forvejen var regler på plads for hold af disse fugle med krav om overdækket forgård og netoverdækket løbegård. Regler, der er på linie med de krav til hold af ænder, gæs, strudsefugle og hobbyfjerkræ, som blev indført for at forebygge smitte af fugleinfluenza.

Desuden er der den 15. februar 2006 indført et intensivt overvågningsprogram for fugleinfluenza, hvor det kræves, at der udtages prøver fra besætninger med fasaner til undersøgelse for fugleinfluenza 4 gange om året.”

Lars Barfoed

/Thomas Elvensø